

EKONOMIX

Broj 1, 2025./2026.

Tema broja: EMPATIJA

EkonomiX

list Ekonomske škole Pula

br. 1/ šk. god. 2025./2026.

Izdavač:

Ekonomska škola Pula

Kovačićeve 3

mail: ekonomska-skola-pula@pu.t-com.hr

Za izdavača: dr. sc. Petko Radulović,
ravnatelj

Glavna urednica: Samantha Furjan, 3. c
Zamjenica glavne urednice: Lejla Halilović,
3. c

Grafički urednik: Manolo Buršić, 4. b

Uredništvo:

Marli Majdandžić, 3. c

Helena Posarić, 3. c

Eugen Spasojević, 3. c

Ertekin Hadžić, 3. c

Učenici suradnici:

Eleonora Roce, 2. a

Petra Vlahović, 2. a

Adrian Benazić, 4. b

Patrik Knezović, 4. b

Amy Vlahović, 4. c

Nastavnici suradnici:

Ivana Smoljan, dipl. oec.

Vesna Fabris, prof.

Ivan Hanuljak, mag. eduk. inf.

Naslovnica: fotografija likovnog rada

Marli Majdandžić, 3. c

Zadnja stranica: fotografija likovnog rada

Helene Posarić, 3. c

Fotografije u listu: uredništvo i suradnici

Lektorica, mentorica i odgovorna urednica:

Nedjeljka Dubroja, prof.,

voditeljica novinarske grupe

Naklada: 20 primjeraka

Tisak: Ekonomska škola Pula

Dragi učenici i nastavnici,

Pozdravlja vas nova redakcija školskog lista! Nadamo se da će vas naš prvi broj informirati, inspirirati i, naravno, zabaviti.

Tema ovog broja je **empatija** – sposobnost staviti se u tuđe cipele, suosjećati, razumjeti i pružiti podršku drugima. Pročitajte kako je empatija prisutna u radu naše uspješne **Učeničke zadruge Kažun**, umjetničkom izražavanju u **Vili Mariji**, volonterskom radu **izviđača** te iskustva empatije dugogodišnje **edukatorice HDM-a**.

Obilježili smo i **Dane kruha** koji podsjećaju na zajedništvo i tradiciju, a na kraju donirali proizvode potrebitima te time pokazali empatiju.

U ovom broju tu su i **roditelji** koji aktivno sudjeluju u životu škole, vijesti o **ERASMUS+ projektu**, naši uspješni **školski sportaši** i posjet **Raklju**, rodnom mjestu Mije Mirkovića.

Za kraj, tu je i malo zabave i edukacije kroz **test poznavanja baštine**.

Nadamo se da će svatko pronaći nešto što ga zanima i da ćete uživati čitajući!

Neka vas kroz život vode poruke likovnih radova na našim naslovnicama: **Sve će biti super! Mnogo je izazova, ali ništa nije nepremostivo!**

Glavna urednica
Samantha Furjan

Sadržaj

Tema broja - EMPATIJA

1. Bogatstvo različitosti kao produkt zadrugarstva, znanja i poduzetništva
(učenička zadruga, intervju).....1
2. Izviđači su poznati po tome da se uvijek snađu
– i u prirodi i u školi (intervju)5
3. Obilježavanje Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje.....7
4. Kreativnost i povezanost u Vili Mariji – radionice keramike.....12
5. Projekt „Djeca slikom do Vile Marije“ – likovni susret povodom obilježavanja
Svjetskog dana mentalnog zdravlja.....14
6. Bez edukacije javnosti nema transplantacije ni liječenja (intervju s
edukatoricom HDM-a).....17

Roditelji – aktivni članovi škole

7. Suradnja s roditeljima (intervju).....21

ERASMUS+

8. ERASMUS + projekt (PEER TO PEER).....26

Talentirani učenici – uspješni u izvanškolskim aktivnostima

9. Intervjui s učenicima sportašima28

Posjetili smo....

10. Tragom Mije Mirkovića – posjet Raklju.....34

Zabavi se i educiraj

11. Test poznavanja istarske baštine.....37

BOGATSTVO RAZLIČITOSTI KAO PRODUKT ZADRUGARSTVA, ZNANJA I PODUZETNIŠTVA

Upravo na Dan Istarske županije, 25. rujna, održana je u Poreču, u Srednjoj školi Mate Balote, 37. državna smotra učeničkih zadruga na kojoj se predstavilo 60 učeničkih zadruga iz svih hrvatskih županija, a bili su tu i gosti prijatelji iz Srbije, Crne Gore i Rumunjske.

Istarsku su županiju predstavili učenici Ekonomske škole Pula s voditeljicom Zadruga, profesoricom Ivanom Smoljan, jer su upravo oni bili pobjednici na Županijskoj smotri održanoj u četvrtak, 29. svibnja 2025., u Osnovnoj školi Rivarela u Novigradu te su nam s radošću i ponosom učenice Lucija Mikulić i Nina Cvek prenijele dojmove:

„Vrlo smo ponosne što smo na državnoj smotri upravo mi predstavljale Istarsku županiju i to baš na Dan Istarske županije. Ono što nas se najviše dojmilo je, naravno, Poreč i naša nagrada, što smo mogle provesti tri dana sa 60 zadruga iz cijele Hrvatske. Vrlo su nas se dojmili drugi štandovi, dobile smo mnoštvo ideja, a oduševila nas je unikatnost i kreativnost učenika koji su čak i mlađi od nas. Na smotri smo vidjele mnogo novih idejnih rješenja koje ćemo, zasigurno, prenijeti našim mlađim zadrugarima u školi. Najviše su nas se dojmile ideje za 3D printing koji mi imamo u školi i već koristimo u zadruzi. Na smotri je bilo nešto manje naše generacije, valjda je teško motivirati već sada umorne maturante, ali smo se sprijateljili s nekim dečkima iz

Varaždina i curama koje su bile pored nas sa svojim štandom pa smo dijelili svoje dojmove u ova tri dana.

Najviše nas motivira za rad u zadruzi naša razrednica i voditeljica učeničke zadruga Kažun koja puno svog vremena i truda ulaže u to da ispuni sve naše kreacije i u konačnici realizira naše kreativne zamisli.

Razlog zbog čega smo se upisale i zašto sudjelujemo u radu zadruga je činjenica da definitivno stječemo neke nove ideje, vještine, doživljaje, ali i želja da predstavimo našu školu, vrlo malu, ali vrijednu, da prezentiramo mali dio naše Istre i tradicije. Mi smo se na smotri predstavile s unikatnim višenamjenskim posudicama za nakit, koje uz minimalističke, imaju i detalje istarskih motiva. Kao što nam i ime zadruga govori, kažun je simbol doma, istarskog težaka, vještina, stabilnost kamena, marljivost i skromnost. Zbog svega toga nastojimo proizvoditi proizvode koji će upotpuniti dom svakoga, razvijamo različite vještine, marljivo i skromno. Ne pretjerujemo s bojama, materijalima i troškovima što možete vidjeti iz naših godišnjih izdataka. Zasigurno je to i prepoznato na Županijskoj smotri gdje su glavni kriterij vrednovanja poštivanje baštine i ekološki principi.“

Katarina Milković, ravnateljica Agencije za odgoj i obrazovanje u svojem je nadahnutom pozdravnom govoru podsjetila na povijest i tradiciju zadruga, rekavši: „Povijest i tradicija učeničkog zadrugarstva spominje se i njeguje od 19. stoljeća kao vrijedna pedagoška aktivnost s ciljem poticanja radnih navika, usvajanja praktičnih

vještina i razvoja zajedništva i suradničkog duha kod djece i mladih te razvoja svijesti o ekonomskom boljitku. Nakon osamostaljenja Republike Hrvatske, učeničko zadrugarstvo ponovno pronalazi ulogu, prostor i posebno mjesto u odgojno-obrazovnim procesima čemu svjedoči 766 učeničkih zadruga s desecima tisuća članova diljem Lijepe naše koji sudjeluju na smotrama učeničkih zadruga Republike Hrvatske čija je svrha očuvanje bogatstva i ljepote hrvatske kulturne baštine i tradicije i razvoj ekološke svijesti. Kao posebnu vrijednost sudjelovanja na smotrama istaknula je usvajanje novih znanja i vještina i stjecanje vrijednih, trajnih prijateljstava.“

Profesorica Ekonomske škole, ekonomske grupe predmeta, Ivanu Smoljan, upitali smo na koji način vodi zadrugu Ekonomske škole. Koje su to njihove „jake strane“ zbog kojih su pobijedili na županijskoj smotri i stigli na državnu? Što je motivira u radu i odakle crpi ideje?

„Učenička zadruga „Kažun“ je izvannastavna aktivnost i tako se u školi provodi. Ekonomsku školu pretežito pohađaju učenici koji su analitični, sistematični, ekonomični, vole pravila i brojeve. No, uvijek se negdje u razredu skriva kreativna duša koja traži svoj prostor i želju da pokaže i iskaže svoju maštovitost i „odmori“ od ekonomista. Upravo takvima je učenička zadruga jedno sigurno utočište i, možemo to slobodno reći, relaksacijska zona. U današnje vrijeme turbulentnog i ubrzanog života, rad s rukama, odmor od mobitela i društvenih mreža je nešto što hrani dušu i, rekla bih, pozitivno utječe na mentalno zdravlje. Budući da je to

izvannastavna aktivnost, srednjoškolce je teško nagovoriti na dodatno ostajanje u školi i rad u zadrugarstvu. Škola nam je mala, dodatnog prostora gotovo da nema, ormari su nam na različitim mjestima u školi, ali kad se dobra energija i entuzijazam slože, ništa nije jače od toga. Upravo je entuzijazam nekoliko učenika doveo do ovog rezultata. Učenica Lucija Mikulić, maturantica koja je svoje znanje iz zadrugarstva donijela iz OŠ Fažana, prenijela na druge i nosila ovu zadrugu na svojim leđima, ta je mala kreativna duša bez koje ovo zasigurno ne bi postigli. Rad proizvoda kod kuće, nabavka materijala u svoje slobodno vrijeme, nešto je što se jednostavno dogodi i treba objeručke prihvatiti, motivirati i pokušati nagraditi. Nju su pratile učenice Nina Cvek i Nikolina Spač, ali i ostalih 50 zadrugara koji su pomagali u različitim aktivnostima, kroz šest različitih sekcija zadruge tijekom cijele školske godine. Osim učenika, vrlo skromno, tu se skrivaju i naši roditelji 4.b razreda. Veliku zahvalu dugujemo tati Deanu Benaziću na donaciji 3D printera kojim smo kreirali svoje prve radove. Tu je i mama Daniela Peršić koja nesebično dijeli svoje znanje i dekoracije kojima smo kreirali svoj štand na županijskom i državnom natjecanju. Što su onda naše „jake“ strane? Dobro pitanje. Ja bih rekla jedno pravo zadrugarstvo. Zajedništvo i partnerstvo onih koji čine školu: roditelja, nastavnika i učenika, ali upravo i ona naša ekonomičnost, analitičnost, sistematičnost, dobro menadžerstvo, pravila i brojevi ☺. Vrlo smo detaljno proučili pravila, kriterije vrednovanja, brinuli o sitnicama i poslovali pozitivno. Možda je baš to ono što nam daje jačinu u odnosu na druge škole koje su kreativne i puno bogatije umjetničkim dušama. Ono što

mene motivira je veselje tih učenika, primjena realnog poslovanja, zadovoljstvo kada nešto samostalno naprave. Kad ostvare uspjeh zaboravimo na sve poteškoće i ostaje onaj osmijeh, sreća, ponos, zadovoljstvo tih malih kreativnih ekonomista.“

I ovogodišnja državna smotra učeničkih zadruga odvila se pod pokroviteljstvom Predsjednika Republike, Ministarstva znanosti i obrazovanja, Ministarstva gospodarstva, Ministarstva poljoprivrede, Istarske županije, Grada

Poreča i Hrvatske zajednice tehničke kulture, uz suorganizatore,

Agenciju za odgoj i obrazovanje, istaknula je predsjednica Hrvatskog saveza učeničkih zadruga Dragica Benčik, uz posebnu zahvalu Osnovnoj školi Jože Šurana iz Višnjana i Srednjoj školi „Mate Balote“ iz Poreča, domaćinima Smotre koji su omogućili da se sve odvijee u toplom, plemenitom i kreativnom ozračju: u duhu zadruge.

Vesna Fabris, prof.

Učenice Lucija Mikulić i Nina Cvek s nastavnicom Ivanom Smoljan, mentoricom, na državnoj smotri učeničkih zadruga u Poreču

(fotografije preuzete s Facebooka
Učeničke zadruge Kažun)

„Izviđači su poznati po tome da se uvijek snađu – i u prirodi i u školi.“

Intervju s učenikom 4.b razreda Patrikom Knezovićem

Možeš li nam se ukratko predstaviti i reći kako si postao član odreda izviđača Istra Pula?

Ja sam Patrik Knezović, član sam Odreda izviđača "Istra" Pula već 8 godina te polazim EŠP već četvrtu godinu. U izviđače sam se uključio jer sam uvijek volio prirodu, avanture i rad u timu, a sve je krenulo kada su se jednog dana došli predstaviti u moju osnovnu školu. Kad sam prvi put otišao na izviđački izlet, odmah sam znao da je to "to" — dobra ekipa, kampiranje, vatra i druženje te ljubav prema prirodi.

Što za tebe znači biti izviđač? Kako je došlo do suradnje između Odreda izviđača Istra Pula i Ekonomske škole Pula?

Do suradnje je došlo spontano. Prije nekoliko dana kada sam izlazio iz škole vidio sam natpis na kojemu piše da škola organizira prikupljanje sredstava povodom Svjetskog dana beskućnika te sam razmišljao o tome kako bismo mi, kao izviđači, mogli doprinijeti tome. U dogovoru s upravom odreda koje sam član, predložio sam da doniramo nešto od naših zaliha hrane.

Za mene biti izviđač znači pomagati drugima, poštovati prirodu i stalno učiti nešto novo. To je način života, ne samo hobi. U izviđačima naučiš kako biti snalažljiv, odgovoran i kako se nositi sa svakodnevnim izazovima, a sve to kroz zabavu i prijateljstvo.

Koje vrijednosti izviđaštva te najviše privlače?

Najviše me privlače zajedništvo, humanost i briga za okoliš. U izviđačima svi rade zajedno, bez obzira na godine ili iskustvo. Cijeni se poštenje, prijateljstvo i spremnost da pomogneš drugima. To su vrijednosti koje mi puno znače i izvan izviđača. Suradnja je započela još prošle godine kada se moj razred uključio u projekt „Šumoborci“ čiji je nositelj i naš odred. Jedan dan proveli smo u pošumljavanju na Valdebeku. Tada su učenici imali priliku osjetiti čari volontiranja.

Na koji način učenici Ekonomske škole Pula mogu surađivati u izviđačkim aktivnostima?

Mogu se uključiti u razne projekte – od humanitarnih akcija do ekoloških radionica, sadnje drveća ili kroz razne akcije koje organiziramo tijekom

godine. Ne moraš biti izviđač da bi sudjelovao, dovoljno je imati volju i želju za učenjem i pomaganjem.

Kako izviđačke vještine mogu pomoći učenicima u svakodnevnom životu?

Izviđačke vještine su super korisne – naučiš kako rješavati probleme, surađivati s drugima, planirati i biti odgovoran. Osim toga, izviđači su poznati po tome da se uvijek snađu – i u prirodi i u školi.

Imaš li poruku za učenike koji bi se željeli uključiti u humanitarnu aktivnosti?

Samo krenite! Ne morate čekati da vas netko pozove, male stvari mogu puno

značiti. Pomaganje drugima nije samo lijep osjećaj, nego i način da mijenjamo svijet na bolje, korak po korak ili, kako glasi moto izviđačkog pokreta, „Stvaramo bolji svijet“.

Kako vidiš buduću suradnju između Ekonomske škole Pula i izviđača?

Vidim je kao nešto što može još više rasti kroz zajedničke radionice, volonterske projekte i edukacije. Mislim da možemo biti primjer kako suradnja između škole i udruga mladih može donijeti stvarne promjene u zajednici.

Ivana Smoljan, razrednica 4. b

Obilježavanje Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

U srijedu, 15. listopada 2025. godine, u našoj školi obilježeni su Dani kruha i zahvalnosti za plodove zemlje. Ovaj tradicionalni događaj i ove je godine okupio učenike, profesore i djelatnike škole u duhu zajedništva, zahvalnosti i humanosti.

Prvi sat bio je rezerviran za pripreme — 2 do 3 učenika iz svakog razreda vrijedno su uređivali i pripremali svoje stolove prepune domaćih proizvoda, kruha, kolača i jesenskih plodova.

Tijekom drugog sata, svaki je razred predstavio svoj stol pred komisijom u sastavu: Kristina Ratajec, prof., Vesna Fabris, prof. i Luka Filipić, predstavnik učenika, koji su pažljivo ocjenjivali izgled stola, trud i kreativnost svakog razreda. Kriteriji vrednovanja su bili: raznolikost proizvoda, kreativnost i prezentacija.

Za vrijeme velikog odmora slijedila je zajednička marenda i proglašenje pobjednika. Voditeljice kratkog svečanog programa bile su učenice Samantha Furjan i Lejla Halilović iz 3.c razreda koje su održale prigodan govor o zahvalnosti i zajedništvu. U svečanom dijelu programa nastupila je i učenica Leona Jelenić, 3. a, koja je izvela dvije pjesme uz pratnju gitare te svojim glasom oduševila sve prisutne.

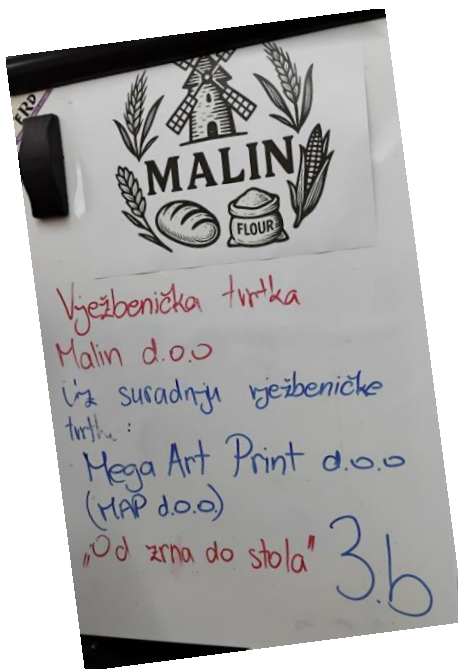
Nakon pažljivog ocjenjivanja za najbolje uređene stolove proglašeni su razredi 4.b i 4.c te su podijelili prvo mjesto. 2. b razred zauzeo je treće mjesto. Učenici su nakon proglašenja pokazali i veliko srce – prikupili su proizvode te ih odnijeli u pučku kuhinju i prihvatilište za beskućnike u pratnji školske pedagoginje i psihologinje škole. Dani kruha u Ekonomskoj školi Pula i ove su godine pokazali koliko je važna suradnja, kreativnost i humanost među učenicima i nastavnicima.

Samantha Furjan, 3. c

Na fotografijama su voditeljice programa, Lejla Halilović i Samantha Furjan, Leona Jelenić i Luka Filipić

Na fotografijama su učenici, nastavnici i ostali djelatnici škole

Kreativnost i povezanost u Vili Mariji – radionice keramike

U sklopu projekta „Djeca slikom do Vile Marije“ od prošle školske godine grupa učenika 3.c razreda naše škole triput je posjetila Vilu Mariju, dom za starije osobe u Puli, sudjelujući u ciklusima izrade keramike. Voditeljica susreta bila je Roberta Weissman Nagy, akademska kiparica, prof. likovne umjetnosti, a osim nas, sudjelovale su još dvije srednje škole, ŠTUT i Gimnazija Pula. Svaki posjet bio je poseban i drugačiji, ali zajednički cilj bio je isti – povezati se kroz umjetnost, razgovor i međusobno učenje i druženje.

Prvi posjet – glina i otisci prošlosti

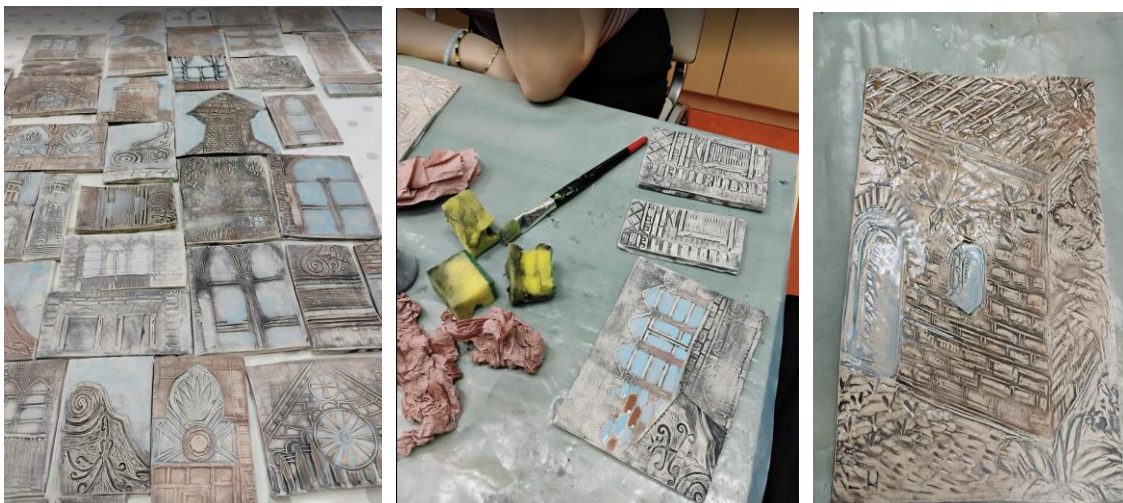
U ožujku 2025. tijekom prvog susreta radili smo s glinom. Oblikovali smo pločice i u njih utiskivali tekstore i oblike, koristeći otiske u linoleumu postojećih slika koje su bile pažljivo izrezbarene. Bio je to prvi korak prema stvaranju nečeg trajnog i lijepog, ali i prilika da se bolje upoznamo s korisnicima doma koji su stvarali zajedno s nama te s velikim zanimanjem pratili naš rad.

Fotografije prikazuju postupak obrade gline (oblikovanje i tekstura)

Drugi posjet – bojanje i nova prijateljstva

Kad su se pločice osušile, u lipnju 2025., vratili smo se u Vilu Mariju kako bismo ih obojali. Radni stolovi bili su puni boja, kistova i dobre volje. Razgovor s korisnicima doma tekao je lako dok smo pažljivo nanosili boju.

Fotografije prikazuju postupak obrade glinenih pločica (bojanje)

Treći posjet – glazura i završni sjaj

Treći posjet, u listopadu 2025., bio je posvećen glazuri pločica. Bilo je zanimljivo vidjeti kako se naš trud pretvara u konkretne umjetničke radove koji će trajati i krasiti pročelje Doma. Osjećali smo ponos jer smo stvorili nešto vlastitim rukama, a istovremeno smo bili dio nečeg većeg – zajedništva s generacijom koja ima toliko za ispričati.

Fotografije prikazuju postupak obrade glinenih pločica (glazuru)

Lejla Halilović, 3. c

Projekt „Djeca slikom do Vile Marije“ – likovni susret povodom obilježavanja Svjetskog dana mentalnog zdravlja

Naša škola već niz godina sudjeluje u navedenom projektu kojim se razvija socijalna osjetljivost i razumijevanje različitosti. Grupa učenika 3. c razreda dosad je dvaput sudjelovala te dvije učenice iznose dojmove s posljednjeg susreta.

Poseban susret – Kako mi vidimo svijet

Jedan od posebnih susreta u Vili Mariji bio je posvećen radionici pod nazivom „Moj doživljaj svijeta“. Ovaj put, osim nas, sudjelovali su i učenici iz različitih škola, što je cijelom događaju dalo dodatnu širinu i raznolikost. Svatko od nas dobio je prazan papir, koji je postao naš vlastiti „prozor u svijet“. Uz pomoć novinskih isječaka, kolaža, crteža i markera, imali smo zadatak dočarati vlastitu viziju svijeta – kako ga vidimo sada, što nas brine, što nas veseli, i kako bismo željeli da izgleda u budućnosti.

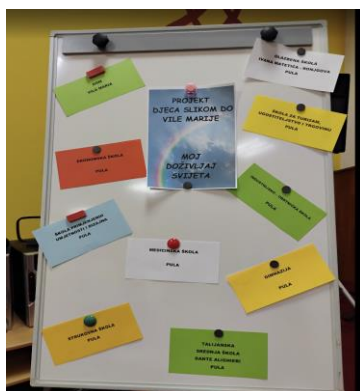
Neki su izrezivali riječi iz novina poput "mir", "priroda", "prijateljstvo" i lijepili ih uz slike planeta, ljudi različitih boja kože, djece, životinja. Drugi su crtali simbole koji za njih predstavljaju slobodu, jednakost, ili nadu – poput srca, ptica, zastava u bojama duge. Bilo je i apstraktnih radova, gdje je svijet prikazan kroz osjećaje, boje i oblike.

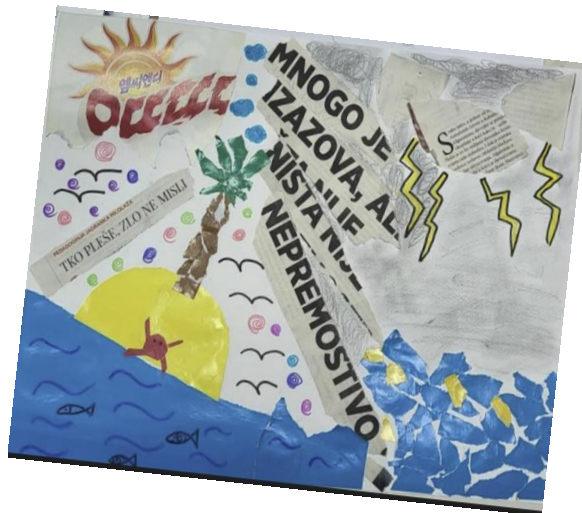
Lejla Halilović, 3. c

Vila Marija – likovna radionica „Moj doživljaj svijeta“

Nas nekoliko učenika 3. c razreda, u pratnji nastavnice Nedjeljke Dubroje posjetilo je Dom Vila Maria. Ovog puta smo sudjelovali na radionici s temom „Moj doživljaj svijeta“ u tehnici kolaža. Voditeljica susreta bila je Alessandra Kučević, akademska slikarica. Radionica nam je omogućila da razvijemo kreativnost, maštu i želju za radom. Budući da nam ovo nije prvi put da posjećujemo Dom, bilo je zanimljivo i poučno, kao i uvijek, a atmosfera je bila ugodna. Posjet nam je ostao u lijepom sjećanju i potaknuo nas da cijenimo sebe i druge oko nas.

Samantha Furjan, 3. c

Na fotografijama su: grupa učenika 3. c razreda, učenici i mentori ostalih srednjih škola u Puli, korisnici Doma, učenički radovi nastali na radionicama

**Razgovor: Marija Crljenica
Veneruzzo – edukatorica Hrvatske
donorske mreže**

BEZ EDUKACIJE JAVNOSTI NEMA TRANSPLANTACIJE NI LIJEČENJA

Gospođa Marija Crljenica (Veneruzzo), bacc.med.tech., nastavnica u Medicinskoj školi Pula (sad već u mirovini), nakon dvadesetogodišnjeg konstantnog edukativnog rada u Hrvatskoj donorskoj mreži kao licencirana edukatorica, svoju misiju edukacije o potrebi doniranja organa radi pomoći Čovjeku kao Čovjeku bez obzira na vjeru, naciju, mladost ili starost, obrazovni status ili bilo što drugo, prepušta kolegici, magistrici Sanji Benazić Kliba.

No, ovogodišnji su treći razredi, još uvijek, ove jeseni, imali priliku čuti upravo njezino predavanje, kao i svake godine, na satu Etike, odnosno Vjeronauka. Gospođa Crljenica (Veneruzzo) bila je naš stručni suradnik – predavač na ovu temu punih dvadeset godina. Svake se godine javljala s nepogrešivom točnošću početkom listopada i svake ju je godina dočekala nova generacija učenika, novi srednjoškolci koji u svom planu i programu predmeta Etika i Vjeronauk imaju od Ministarstva znanosti i obrazovanja propisanu nastavnu jedinicu: Transplantacija

organa. Svake godine, baš svake godine, novim je i novim generacijama gospođa Crljenica (Veneruzzo) s istim žarom, s istom srčanošću i iskrenošću, tumačila, upoznavala, educirala o važnost doniranja organa kao mogućnosti izlječenja bolesnika koji se mogu samo na taj način izliječiti jer ne postoji druga mogućnost. Tumačeći im s etičke, humane, pravne i medicinske strane, učenici su dobili potpunu sliku o temi o kojoj nisu do tada mnogo čuli. Upravo zbog oproštaja i zahvalnosti za sav dosadašnji trud, odlučili smo s njom provesti intervju.

Učenici su pripremili mnoštvo pitanja, pa, evo nekih od njih, kao i njihovih odgovora:

Što Vas je motiviralo u radu edukatorice Hrvatske donorske mreže?

Motivacija je svakog zdravstvenog radnika spasiti i boriti se za ljudski život.

„Već dvadeset godina održavam predavanja u svim trećim razredima svih srednjih škola u Istarskoj županiji u sklopu prije navedenih predmeta. Svatko tko predaje na temu Transplantacija organa, predaje sa svojeg stajališta, a mi u HDM-u (Hrvatskoj donorskoj mreži), predajemo tako da se dobije šira, potpunija i detaljnija slika o donaciji organa. I to je jedna od točaka motivacije – edukacija.“

Hvala. Vi ste održali oko tisuću i petsto predavanja i slušalo Vas je otprilike 35 tisuća učenika. Kako ste na svakom predavanju bili tako srčani, tako živahni i aktivni?

„Mislim da niti jedna grana medicine nije toliko povezana s javnošću kao što je transplantacija. Rekli smo i na predavanju da jedna zemlja može biti razvijena i tehnološki, imati liječnike specijaliste, organizaciju, ali, ako nema JAVNOST koja je dobila odgovore na sva pitanja, razvijat će se transplantacija, ponešto, polako, ali niti približno kao kod nas uz educiranu javnost. Dakle, moramo educirati jer ako ne educiramo, nema transplantacijske medicine, odnosno, nema liječenja takvih bolesnika.

O pitanju motiviranosti za rad, nastavlja: „Ja sam zdravstveni radnik, a svakom zdravstvenom radniku je važno pomoći čovjeku, bilo mladom, bilo starom. Svaki zdravstveni radnik mora imati „ono nešto“ za život, za čovjeka. Ako si pravi zdravstveni radnik, onda ti je to prioritet. I tada ne govorimo o mladom, ili starom, o vjeri, o naciji...mora imati „ono nešto“ za čovjeka kao čovjeka.“

Jeste li ponosni na svoj rad?

Da, naravno da sam ponosna. Hrvatska je, ne tako davno, 2002.godine, bila na dnu Europske ljestvice po broju

transplantacija, (prema anketi koju je tada objavio „Jutarnji list“), a danas smo i po broju transplantacija i po broju donacija među prvima u Europi i u svijetu.

Educiram ogroman broj mladih ljudi, održala sam velik broj predavanja u lijepim okolnostima; sve pohvale svim učenicima u svim školama po ponašanju, aktivnosti i sudjelovanju. Moram isto tako pohvaliti i zahvaliti apsolutno svim ravnateljima, pedagozima, psiholozima. Ugodno sam iznenađena današnjom gestom vašeg ravnatelja i nastavnica etike i vjeronauka. Zaista sam ponosna na sav taj moj rad i doprinos u edukaciji mladih i javnosti općenito.

Pored ostalog, naš je model edukacije prihvaćen u Europi kao najbolji, najsistematičniji.

Jeste li naišli na neke teškoće u radu, u edukaciji?

Ne, nisam, od samog početka je sve bilo kako treba.

Mogu reći da nisam imala nikad nikakve neugodne situacije, baš naprotiv, samo lijepa iskustva.

Gdje ste sve predavali?

Kao što smo već rekli: u svim srednjim školama u Istri (u trećim razredima), a bila sam i u Dubrovniku gdje sam održala predavanje za učenike trećih i četvrtih razreda svih srednjih škola na inicijativu magistricе prof. Marije Čupić iz Medicinske

škole u Dubrovniku, uz potporu tadašnje pročelnice za školstvo. Tada je dr. Žgrablić, predsjednik Hrvatske donorske mreže, održao predavanje u dubrovačkoj općoj bolnici za sve njihove liječnike i medicinske sestre. To je ogroman posao.

Što bi ste predložili Vašoj nasljednici?

Magistrica Sanja Benazić Kliba moja je nasljednica. I ona je radila u operacijskoj sali kao instrumentarka, poput mene. Predaje i u Medicinskoj školi. Vrlo je odgovorna. Radit će ništa manje nego ja, možda i bolje. Sigurna sam da će to odraditi odlično.

Jeste li ostvarili sve svoje ciljeve?

Cilj je HDM-a educirati i obavijestiti javnost, upoznati je sa svim detaljima i odgovoriti na pitanja. Stav javnosti je njihov stav, a njihov stav je njihova osobna stvar. Da bi netko formirao stav, mora dobiti odgovor na svako pitanje. Mislim da je HDM, kad govorim o edukaciji, postigla veliki uspjeh. Moramo znati da je Hrvatska donorska mreža osnovana upravo u Puli 1998. godine, a osnivač je dr. primarius

Povrzanović koji je bio predsjednik do njegovog umirovljenja. Dr. Povrzanović je jako puno radio i učinio za Hrvatsku donorsku mrežu. Tu su bili, naravno, i drugi liječnici, primjerice današnji predsjednik dr. Žgrablić, specijalist anestezije i reanimacije i intenzivne medicine, koji i danas jako puno radi i pridonosi HDM-u, predaje po poznatim europskim medicinskim fakultetima za liječnike – transplantacijske koordinate.

Visoki su rezultati postignuti zahvaljujući trudu svih.

Što planirate dalje raditi, čime se baviti?

„Ja sam i dalje zdravstveni radnik, to mi je poziv i tu sam kad nekome treba pomoći.“

Uz veliko hvala, zasluženi pljesak i zajedničku fotografiju, završili smo ovaj razgovor s našom skromnom gošćom, uvaženom dugogodišnjom edukatoricom Hrvatske donorske mreže, koja je radeći od srca s nepokolebljivom snagom i preciznim znanjem dala svoj golemi doprinos u edukaciji, a time i u spašavanju mnogih ljudskih života.

Vesna Fabris, prof., i učenici 3. c razreda

Marija Crljenica (Veneruzzo), edukatorica HDM-a i Petko Radulović, ravnatelj

Nastavnice Vesna Fabris i Kristina Ratajec, Marija Crljenica (Veneruzzo) i Petko Radulović, ravnatelj

SURADNJA S RODITELJIMA

U Ekonomskoj školi roditelji imaju važnu ulogu u svakodnevnom životu i radu škole. Njihovo volontiranje, donacije i podrška u aktivnostima škole doprinose stvaranju poticajnog okruženja za učenike i nastavnike.

Kako bismo saznali više o tome što motivira naše roditelje da se uključe i na koji način njihova pomoć utječe na školsku zajednicu, razgovarali smo s nekoliko roditelja koji nesebično odvajaju svoje vrijeme i energiju te doprinose razvoju naše škole. U ovom broju donosimo dva intervjua, no nastavljamo s intervjuima i u drugom broju našeg školskog lista.

Roditelje su intervjuirali naši učenici, njihova djeca.

Intervju s roditeljem - Dean Benazić

Možete li nam se ukratko predstaviti i reći koji razred pohađa Vaše dijete?

Ja sam Dean Benazić, rodom iz Pule, živim u Valbandonu pokraj Fažane. Po zanimanju sam informatičar i radim kao privatni poduzetnik. Otac sam dva sina – Adriana i Lucasa. Adrian pohađa 4. b razred Ekonomske škole u Puli, smjer ekonomist, a Lucas 2. razred Škole primijenjene umjetnosti i dizajna, kiparski smjer.

Što Vas je motiviralo da se uključite u školske aktivnosti?

Dolaskom djece promijenili su mi se prioriteti. Djeca i njihov zdrav rast su mi od tada na prvom mjestu, pa sam se aktivno uključivao u rad jaslica, vrtića, osnovne, a sada i srednje škole. Pokreće me prvenstveno ljubav prema sinovima, ali i želja da doprinesem koliko mogu zdravom razvoju šire zajednice u kojoj se kreću. Osjećam i osobno

zadovoljstvo kad mogu pomoći – makar u malim stvarima koje donesu napredak ili pomak na bolje.

Koliko Vam je važno da budete uključeni u život škole koju pohađa Vaše dijete?

Vrlo mi je važno biti uključen u život škole jer smatram da aktivnim sudjelovanjem mogu doprinijeti ne samo razvoju vlastite djece, nego i stvaranju boljeg okruženja za svu djecu.

Mislite li da je uloga roditelja važna za funkcioniranje škole?

Važna je. Smatram da roditelji trebaju biti prisutni i osluškivati potrebe svoje djece, znati procijeniti kada i kako reagirati. Djeca u srednjoškolskoj dobi prolaze kroz velike promjene – od želje za samostalnošću do raznih faza sazrijevanja. U tom periodu ključna je komunikacija roditelja i škole kako

bi se stvorili optimalni uvjeti za zdravo odrastanje.

Na koji način najčešće pomažete školi?

Školi sam pomogao donacijom dva 3D printera i održao kratko predavanje o 3D printanju kada smo ih pustili u rad. Rado se odazovem pozivima profesora u vezi bilo kakvih potreba za tehničkom pomoći ili savjetima o 3D printanju i sličnim temama. U svojoj firmi omogućio sam obavljanje stručne prakse za učenike smjera Poslovni tajnik, po dvoje godišnje. Nadam se da moje iskustvo u vođenju privatne firme pozitivno utječe i na Adriana.

S kime najčešće surađujete u školi?

Najčešće s razrednicom Ivanom Smoljan i pedagoginjom Nevenom Lenđel, a bio sam u kontaktu i s profesorom Damirom Černcom koji vodi 3D printanje te s ravnateljem škole, Petkom Radulovićem. S profesoricom Danijelom Terlević u kontaktu sam vezano za praksu učenika.

Koje pozitivne promjene ste primijetili zahvaljujući angažmanu roditelja? Mislite li da Vaša pomoć utječe na učenike?

Nadam se da moje iskustvo u vođenju privatne firme pozitivno utječe na Adriana i da dio tog entuzijazma i znanja prenosi u školu. Primijetio sam i da su roditelji na sastancima prilično složni i

orijentirani na pozitivno rješavanje izazova. Cijenim i poštujem inicijative roditelja vezane uz izlete i međusobna druženja, iako osobno nisam uvijek prisutan.

Vidite li da Vaše dijete ima koristi od Vašeg angažmana?

Da. Eventualnu korist vidim u stjecanju znanja iz prakse. Adrian i ja često razgovaramo o različitim situacijama – od poslovnih prilika i prodajnih strategija do marketinga, organizacije procesa i rada s ljudima. Što se tiče angažmana oko donacije 3D printera, vjerujem da i to potiče razmišljanje o proizvodima, troškovima materijala i uloženom radu – što su korisna znanja za budućnost.

Što biste poručili drugim roditeljima koji možda razmišljaju da se uključe u rad škole, a nisu sigurni u to?

Poručio bih im da budu uz svoje dijete, da ga slušaju i daju mu priliku da izrazi mišljenje – jer im je to jako važno u tim godinama. Ako nemaju vremena ili vještina da stalno prate dijete, neka se barem povremeno uključe u suradnju sa stručnjacima, makar grupno, jednom u nekoliko tjedana. To pomaže boljem razumijevanju kroz što djeca prolaze i čini nas boljim roditeljima. Također, svatko može doprinijeti na svoj način – kroz školske aktivnosti, druženja ili donacije, koliko tko može.

**Imate li prijedlog za buduće
aktivnosti ili projekte u kojima
bi roditelji mogli sudjelovati?**

Ako ima zainteresiranih roditelja, škola bi mogla organizirati kratke tečajeve o kvalitetnijem roditeljstvu, 1–2 puta godišnje po nekoliko sati. Primjerice: „Škola za roditelje“ – kratki ciklus radionica o komunikaciji,

granicama i emocionalnom razvoju adolescenata; radionice „Roditelji i škola kao tim“ – susreti na kojima se zajednički raspravlja o izazovima odrastanja i podršci učenicima; također bi mogla uvesti mentorske dane u kojima bi roditelji predstavljali svoja zanimanja i dali učenicima savjete o budućoj karijeri.

Intervju vodio Adrian Benazić, 4. b

Dean i Adrian Benazić

Intervju s roditeljem – Sandra Knezović

Možete li nam se ukratko predstaviti i reći koji razred pohađa Vaše dijete?

Ja sam Sandra Knezović, po zanimanju ekonomski tehničar, zaposlena kao referent u Istarskoj županiji. Majka sam Patrika Knezovića koji pohađa 4.b razred Ekonomske škole Pula.

Što Vas je motiviralo da se uključite u školske aktivnosti?

Uvijek rado sudjelujem u aktivnostima svog djeteta, a dodatna motivacija je angažman i volja profesora škole da kvalitetno obrazuju učenike kroz suradnju s roditeljima, kao i činjenica da sam bivša učenica Ekonomske škole Pula za koju me vežu lijepa sjećanja na školske dane.

Koliko Vam je važno da budete uključeni u život škole koju pohađa Vaše dijete?

Važno mi je da budem uključena u život škole jer, uz profesore i drugo osoblje, kroz naš angažman djeca stječu znanja i vještine od najbližih osoba, što im, vjerujem, puno znači.

Mislite li da je uloga roditelja važna za funkcioniranje škole?

Uloga roditelja je veoma važna, bilo kroz sudjelovanje u aktivnostima, bilo kroz prisutnost i razgovore te dogovore s profesorima, kao podrška u obrazovanju naše djece.

Na koji način najčešće pomažete školi?

Pomažem volontiranjem, asistencijom pri izradi raznih materijala i savjetovanjem za uključivanje škole u realni sektor.

S kime najčešće surađujete u školi?

U školi najčešće surađujem s razrednicom 4.b razreda, prof. Ivanom Smoljan, ali i drugim profesorima i osobljem.

Koje pozitivne promjene ste primijetili zahvaljujući angažmanu roditelja? Mislite li da Vaša pomoć utječe na učenike?

Pozitivne promjene angažmanom roditelja vidljive su, kako od strane učenika, tako i od strane škole. Ukoliko se roditelji više angažiraju, djeca slijede njihov pozitivan primjer, što se vidi u njihovoj motiviranosti u raznim projektima. Škola izlazi u susret svojom podrškom, a najviše angažmanom profesora i osoblja koji

često žrtvuju i svoje slobodno vrijeme.

Vidite li da Vaše dijete ima koristi od Vašeg angažmana?

Mislim da moje dijete ima koristi od mog angažmana jer ozbiljnije i marljivije pristupa školskim i izvanškolskim aktivnostima i zadacima te stječe više samopouzdanja.

Što biste poručili drugim roditeljima koji možda razmišljaju da se uključe u rad škole, a nisu sigurni u tu odluku?

Sandra i Patrik Knezović

Svim roditeljima preporučujem uključivanje u rad škole, u obimu i segmentima koji im odgovaraju jer time ostvaruju višestruku dobit, kako u svom osobnom napretku tako i u napretku učenika.

Imate li prijedlog za buduće aktivnosti ili projekte u kojima bi roditelji mogli sudjelovati?

Svakako preporučujem više aktivnosti u kojoj bi mogli sudjelovati roditelji zajedno sa svojom djecom npr. radionice, radne akcije, druženja i slično.

Intervju vodio Patrik Knezović, 4. b

ERASMUS + PROJEKT (PEER TO PEER)

Dojmovi učenika koji su pristupili razgovoru u sklopu projekta Erasmus+ Peer to Peer

Učenici Ekonomske škole Pula, koji su se prijavili na Natječaj za odabir učenika sudionika u Erasmus+ projektu za mobilnost PEER TO PEER (P2P) - ravnopravna komunikacija i vještine - strukovna praksa bez granica, 9., 10. i 13.10. pristupili su razgovoru s Povjerenstvom za odabir kandidata. Imali smo priliku intervjuirati nekoliko učenika nakon izlaska iz učionica, odmah nakon obavljenog razgovora. Učenice Lea i Tisa izjavile su kako su se osjećale odlično, dok je učenica Lorena navela kako su očekivanja bila veća, a atmosfera vrlo ugodna.

Učenici trećih razreda: Ivana, David, Nicol i Layla, izjavili su kako su se prije razgovora osjećali malo stresno i neugodno, no kada su krenuli s razgovorom, profesori - članovi Povjerenstva, stvorili su ugodnu i opuštajuću atmosferu te su, naposljetku, izašli s osmijehom na licu i osjećajem zadovoljstva.

Učenici četvrtih razreda: Magdalena, Edona i Benedikt složili su se kako je vladala mala nervoza pred intervju, no ubrzo je nestala. Jedinim mali problem bio je sporazumjeti se na engleskom jeziku.

Zaključno, smatramo kako su učenici zadovoljni ovim iskustvom, pozitivnom tremom na početku razgovora i kako su naši profesori stvarali ugodnu i poticajnu atmosferu te se potrudili da ovo naše, za neke prvo iskustvo intervjua, prođe vrlo pozitivno. Na tome im hvala. Vjerujemo da će svi, izabrani i oni neizabrani, ovo iskustvo zauvijek pamti i koristiti u svom daljnjem životu, privatnom i poslovnom.

Eleonora Roce i Petra Vlahović, 2.a

Učenci na razgovorima

Talentirani učenici – uspješni u izvanškolskim aktivnostima

U našoj školi ima dosta učenika koji se uz školske obaveze stignu baviti i izvanškolskim aktivnostima, naročito sportskim. Mnogi od njih postižu izvrsne rezultate. U ovoj rubrici ćemo nastojati predstaviti što više njih. Za prvi broj izabrali smo dva učenika koji se bave borbilačkim vještinama, taekwondo i kickboxingom te jednog nogometaša.

Intervju s Ricardom Čekom, 2. a, taekwondo

Na ITF Taekwon-Do Svjetskom prvenstvu, koje se održavalo od 8. do 11. listopada 2025. u Poreču, Ricardo Ček, član pulskog kluba „BAK“ postao je vice prvak svijeta u kategoriji pre-juniora s više od 65 kilograma. To je bio samo dodatni razlog ovog intervjua.

Najprije, čestitamo na naslovu! Možeš li nam se ukratko predstaviti?

Hvala. Ja sam Ricardo Ček. Imam 15 godina. Idem u 2 razred.

Koliko dugo treniraš taekwondo i zašto si ga odabrao?

Treniram već 9 godina i krenuo sam ga trenirati radi svog brata.

Kako si se osjećao kad si prvi put obukao kimono i otišao na trening?

Ne sjećam se točno, bilo je to davno, ali znam da sam bio uzbuđen.

Koje ti je natjecanje do sad bilo najdraže i zašto?

Europsko prvenstvo u Sarajevu jer je sam tada osvojio prvu europsku medalju.

Kako si se osjećao kad si osvojio naslov prvaka?

Odlično, bio sam ponosan na sebe jer su se sav moj trud i teški treninzi isplatili.

Imaš li neku posebnu rutinu ili sretni predmet prije borbe?

Volim biti u crvenoj boji jer smatram da mi to donosi sreću.

Koliko puta tjedno treniraš i što ti je najteže u pripremama?

Treniram 6 puta tjedno, najteži dio je sparing i skidanje kila (redukcija tjelesne mase).

Tko ti je najveća podrška u sportu?

Moj brat.

Kako usklađuješ školu i treninge?

Teško je uskladiti jer trening oduzima dosta mog vremena pa ponekad ne stignem učiti.

Imaš li neki savjet za učenike koji bi htjeli trenirati taekwondo?

Morate se puno odricati, dosta stvari zapostaviti radi toga. Morate biti 100% u glavi spremni za to i morate znati da je jako teško i doživjet ćete dosta udaraca kako biste postigli nešto.

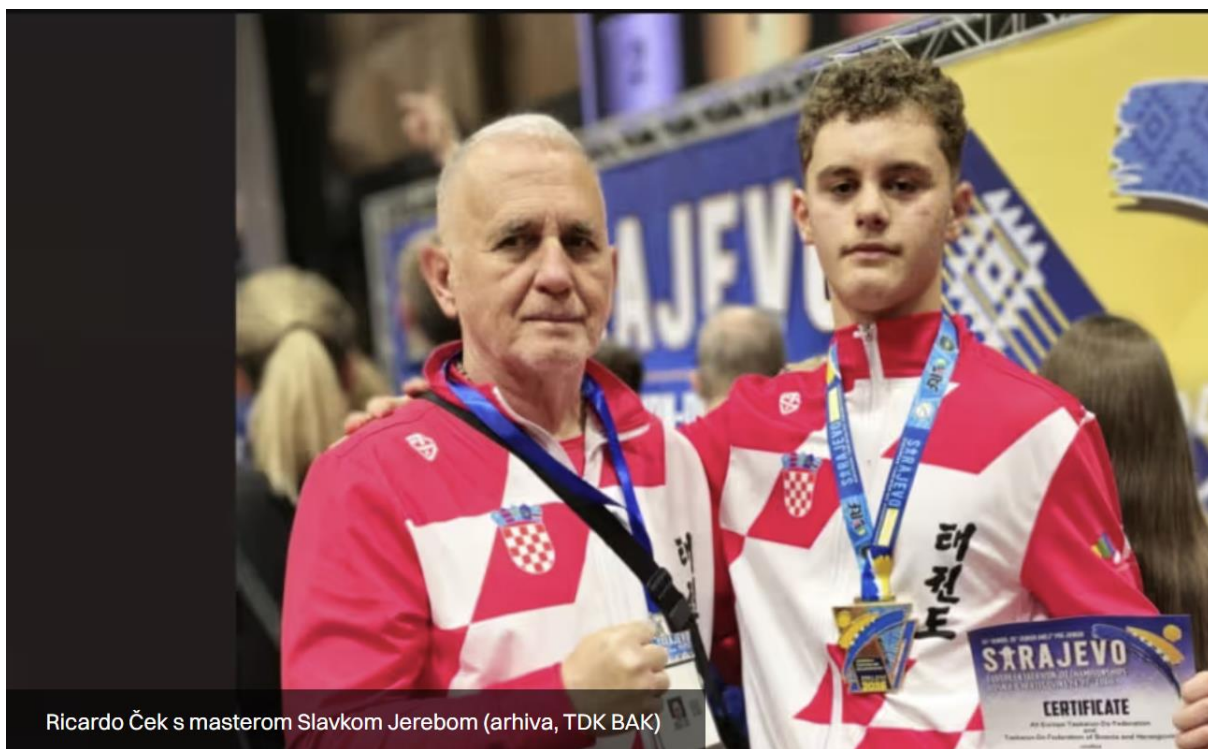
Koji su ti planovi za budućnost, možda reprezentacija/olimpijske igre?

Za sada nemam nikakav cilj, idem pomalo, korak po korak, prema uspjesima.

Što te je taekwondo naučio u životu?

Naučio me dosta toga, ali ponajviše disciplini.

Intervju vodila Lejla Halilović, 3. c

Ricardo Ček s masterom Slavkom Jerebom (arhiva, TDK BAK)

Intervju s Lukom Glavašem, 1. b, nogomet

Intervjuirali smo Luku Glavaša, uspješnog člana NK Istra 1961, koji je ljetos dobio reprezentativni poziv za kamp selekcije U15.

Možeš li nam se ukratko predstaviti?

Ime mi je Luka Glavaš, idem u prvi razred, smjer ekonomist.

Reci nam ukratko kako je započela tvoja nogometna priča?

Volio sam igrati nogomet s tatom i tako sam odlučio to trenirati.

Tko ti je bio uzor kad si bio mlađi?

Messi.

Koji ti je bio najdraži klub kad si bio dijete?

Barcelona.

Koja ti je utakmica u tvojoj karijeri ostala u sjećanju i zašto?

Kada smo igrali protiv Rijeke jer sam zabio prvi gol za Istru i tada je sve krenulo.

Što ti je najdraže tijekom treninga?

To što uvijek imam priliku naučiti nešto novo.

Kako reagiraš na kritike navijača i medija?

Ne slušam ih jer to su obični ljudi koji ne vide moj trud.

U kojem si klubu prvi put započeo trenirati?

Veli Vrh.

Tko je bi tvoj najteži protivnik do sada?

Fenerbahce.

Što voliš raditi u slobodno vrijeme?

Igrati nogomet s tatom.

Intervju vodila Marli Majdandžić, 3.c

Luka Glavaš tijekom treninga (preuzeto s Facebooka)

Intervju s Markom Čerimijem, 4. b, kickboxing

Intervjuirali smo Marka Čerimija, člana pulskog KBK kluba „Pula sport“ koji se već niz godina uspješno bavi kickboxingom te je osvojio mnogo medalja, a jedna od posljednjih je zlatna medalja u Light contactu juniora - 89 kg. na Svjetskom kickboxing prvenstvu u Budimpešti koje se odvijalo od 13. do 15. lipnja 2025.

Možeš li nam se kratko predstaviti i reći koliko dugo treniraš?

Zovem se Marko Čerimi. Učenik sam 4.b razreda, imam 18 godina i treniram kickbox već 11 godina.

Kad si se prvi put zainteresirao za ovaj sport?

Nisam bio baš zainteresiran nego me moj otac upisao i nakon 2, 3 godine sam se zainteresirao.

Što te najviše motivira da i dalje treniraš?

Uspjeh i želja za prvim mjestom.

Kako izgleda tvoj prosječan trening?

Moj prosječan trening traje oko sat i pol, uvijek započinjemo sa zagrijavanjem pa onda jedan dio radimo kondicijski, drugi dio je kombinacijski, a na kraju radimo sparing.

Što je ti je najteži dio ovog sporta, fizički ili mentalni?

Rekao bih da je fizički.

Natječeš li se redovito i kako izgleda tvoja priprema za meč?

Da, natječem se redovito. Pripremam se u periodima između natjecanja, a razmak ovisi o natjecanju.

Kako se nosiš s borbenim pritiskom i adrenalinom?

Prije natjecanja me uhvati neka doza adrenalina koja je pozitivna i pomaže mi da dam sve od sebe.

Što si do sada naučio kroz treninge?

Radom i voljom može se doći do svega što poželiš.

Kako bi jednom riječju opisao osjećaj nakon napornog treninga?

Zadovoljno.

Kako usklađuješ trening i školu?

Balansiram tako što učim kad god imam vremena, najčešće po noći jer ne stignem preko dana pa znam odspavati samo 2 - 3 sata.

Koji su ti ciljevi u budućnosti?

Biti seniorski svjetski prvak.

Koju poruku bi poslao mladima koji se žele baviti tvojim sportom?

Želio bih im reći da je uz trud i rad sve moguće.

Intervju vodila Helena Posarić, 3. c

Na fotografiji dobitnici odličja na Svjetskom kickboxing prvenstvu u Budimpešti, Marko Čerimi drugi s lijeva (preuzeto s web stranice Regional Expressa)

Posjetili smo....

Tragom Mije Mirkovića – posjet Raklju

U sklopu programa Znanstvenog skupa Susreti na dragom kamenu - „Tragom Mije Mirkovića – Od uzroka ekonomskog zaostajanja do integracije u suvremeno društvo” posvećenog akademiku Miji Mirkoviću (Mati Baloti), mi, učenici 4. c razreda, u pratnji razrednice Silvine Čulić, prof., posjetili smo 10. listopada 2025. slikovito istarsko mjesto Rakalj, rodno selo poznatog pjesnika, ekonomista i književnika.

Dan smo započeli polaganjem cvijeća na grob Mije Mirkovića, čime smo mu odali počast i prisjetili se njegova doprinosa hrvatskoj književnosti i kulturi. Nakon toga uslijedila su zanimljiva predavanja različitih govornika koji su nam približili život i stvaralaštvo Mate Balote te njegovu ljubav prema rodnom kraju. U sklopu kulturno-umjetničkog programa izvedena je predstava „Dvi daske“, inspirirana Balotinom poezijom.

Nakon zajedničkog ručka, posjetili smo rodnu kuću Mije Mirkovića, danas mjesto koje čuva uspomenu na njegov život i djelo. Na samom kraju našeg izleta prošetali smo novom kulturnom rutom „Tragom Mije Mirkovića“ te uputili do crkve svete Agneze, jednog od najljepših vidikovaca u okolici Ralj, gdje smo uživali u pogledu na more i istarski pejzaž.

Puni dojmova i novih znanja, u Pulu smo se vratili u 17 sati, obogaćeni iskustvom koje nas je podsjetilo koliko su važni naši kulturni korijeni i ljudi koji su ih oblikovali.

Amy Vlahović, 4.c

Na fotografijama učenici 4. c razreda s razrednicom Silvanom Čulić, prof., i gostima Znanstvenog skupa

Zabavi se i educiraj

Test poznavanja istarske baštine

U selekcijskom postupku odabira učenika za Erasmus+ projekt Povjerenstvo ih je intervjuiralo kako bi doznalo razinu njihove motivacije, očekivanja te poznavanja zavičaja budući da će na razmjeni učenika imati obavezu upoznati svoje vršnjake iz Frankfurta sa svojim zavičajem, našom Istrom. Već na proljeće, stižu nam u goste učenici iz Frankfurta. U nastavku su pitanja iz intervjuja. Zabavite se, riješite test, provjerite svoje znanje i saznajte poznajete li dovoljno svoj zavičaj.

1.	Koji je najveći grad u Istri?
2.	Koji je administrativni centar Istarske županije?
3.	Koje se tri države prostiru na poluotoku Istri?
4.	Kako se zove najduža rijeka u Istri?
5.	Koji se zove najviša planina u Istri?
6.	Kako se zove najviši vrh Učke?
7.	Koja životinja predstavlja Istru na zastavi RH?
8.	Kako se zove najmanji grad na svijetu koji se nalazi u Istri?
9.	Kako se zove rt na krajnjem jugu Istre?
10.	Koje je najveće jezero u Istri?
11.	Kako se zove nacionalni park u Istri?
12.	Koji su narod najstariji poznati stanovnici Istre?
13.	Kako se zove istarska himna?
14.	Po kojem se skupocjenom gljivastom proizvodu Istra posebno ističe?
15.	Koji su gradovi u Istri poznati po rudarstvu (u povijesti)?
16.	Kako se zove planina koja dijeli Istru od Kvarnera?
17.	Koji je najpoznatiji park prirode u blizini Pule?

18.	Po kojem su plodu prepoznatljive Motovunske šume?
19.	Koji je zaštitnik grada Rovinja?
20.	Kako se zove istarski ples koji se izvodi u paru uz mih?
21.	Koji su jezici službeni ili često korišteni u Istri?
22.	Koja rijeka tvori granicu između Hrvatske i Slovenije u Istri?
23.	Koja je najjača karta u Briškuli?
24.	Navedi neku kartašku igru tipičnu za Istru?
25.	Koji istarski grad leži na brdu i poznat je po tartufima?
26.	Koja je djelatnost je u Istri je najviše zastupljena?
27.	Navedi jednu manifestaciju koju u Istri rado posjećuješ?
28.	Kako se zove kamena okrugla građevina koju najčešće možeš vidjeti na njivama. Građena je u tehnici suhozida a nastao je kao utočište od kiša i ljetnih vrućina za pastire i poljodjelce koji bi po čitave dane radili u polju te služio i kao spremište za alat.
29.	Kako se zove poznati istarski kamen koji se koristi za gradnju?
30.	Koje ti je najdraže tradicionalno istarsko jelo?
31.	Koji ti je najdraži istarski pjevač?
32.	Koja ti je najdraža istarska pjesma?
33.	Koji je najveći poluotok u Hrvatskoj? Okružen je morem s 3 strane i Slovenijom na sjeveru?
34.	U Istri se proizvodi vrhunsko ulje? Znaš li od kojeg ploda?
35.	Osim koze, koja je još životinja poznata u Istri?
36.	Koji su najpoznatiji istarski proizvodi od maslina?

Odgovori:

1.	Pula.
2.	Pazin.
3.	Hrvatska, Slovenija i Italija.
4.	Mirna.
5.	Učka.
6.	Vojak (na Učki).
7.	Koza.
8.	Hum.
9.	Rt Kamenjak
10.	Butoniga.
11.	Nacionalni park Brijuni.
12.	Histri.
13.	„Krasna zemljo, Istro mila“.
14.	Tartuf.
15.	Raša ili Labin (Labinština).
16.	Učka
17.	Kamenjak (Rt Kamenjak).
18.	Po tartufima.
19.	Sveta Eufemija.
20.	Balun.
21.	Hrvatski i talijanski.
22.	Dragonja.
23.	Aš
24.	Briškula, Trišete, Ki fa meno
25.	Motovun.
26.	Turizam
27.	priznaju se svi odgovori koji uključuju manifestaciju u Istri
28.	Kažun
29.	Istarski kamen (vapnenac).
30.	priznaju se svi odgovori koji uključuju tradicionalno istarsko jelo
31.	priznaju se svi odgovori koji uključuju istarskog pjevača
32.	priznaju se svi odgovori koji uključuju istarsku pjesmu
33.	Istra
34.	Maslina
35.	Boškarin
36.	Maslinovo ulje.

31 – 36 bodova

Bravo, odlično poznaješ svoj zavičaj. Nadamo se da i uživaš u svim njegovim ljepotama.

25 -30 bodova

Nije loše, ali još moraš poraditi na poznavanju svog zavičaja. Otputuj negdje za vikend, posjeti muzeje, lokalne restorane,...

18 – 24 bodova

Samo djelomično poznaješ svoj zavičaj. Putuj, istražuj, čitaj, samo tako ga možeš bolje upoznati.

0 – 17 bodova

Ne poznaješ dovoljno svoj zavičaj. Učini nešto već od sutra kako bi ga bolje upoznao i istinski uživao u svim njegovim ljepotama.

